

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata 30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 34

ŠIBENIK, 25 kolovoza 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa uredništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Željezni pijetlovi

Još ima kuća, osobito na selu, koje na krovovima imaju željezni pijetlo. Ti pijetlovi pokazuju smjer vjetra. Jer svaki zračni dašak pokrene ih u smjeru kojim vjetar ide. Tako su oni gospodaru i prolazniku sigurni znak otkud vjetar duše.

Dok se ti željezni pijetlovi sve manje vidaju na krovovima, sve više se množe u životu. Naći ćete ih na ulici, u uredima, na službenim položajima, za uredničkim stolovima novina i revija.

Koji i kakovi su ti pijetlovi? Hodaju na dvije noge kao i oni pravi, živi pijetlovi, koji, s crvenom krestom na glavi, čepreću po seoskim dvorištima i ključaju otale mrvice kruha. Samo što oni idu uspravno i ponosno i, mjesto crvene kreste, nose na glavi svijetle blistave cilindre, a katkada jednostavne šešire i kape.

Željezni pijetlovi na krovovima, koje pokreće svaki vjetar, to je ona vrsta ljudi koji nemaju ni svojih misli, ni svojih nazora, koji ne znaju ni što je to poštene, ni što značaj.

Naš narod ih naziva vrtikama i prodanim dušama, a učeniji svijet beskičmenjacima i nekarakterima.

Ima vremena kada se, kao općenita pojava, posvuda pojavljuje jedna te ista zarazna bolest. Od nje onda obole i umiru tisuće i milijuni; čitava sela i gradovi.

Danas, mjesto nekadašnje kolere i kuge, hara pošast mekušta, beznačajnosti, izdavanja dojučerašnjih nazora i uvjerenja.

Najgore je kad takvi tipovi hoće da postanu narodni predstavnici i vođe, kad se bore za prva mesta i najviše odgovorne položaje.

Za potvrdu ovih riječi značajna je izjava koju je morao potpisati svaki kandidat za narodnog poslanika na listi bivšeg ministarskog predsjednika Bogoljuuba Jevtića. Tu izjavu donose razne novine, a glasi ovako:

»Ovim izjavljujem i ja m' i m' s v o j o m č a š c u , da Ću uvek i u svima prilikama zastupati politiku, koju sada vodi predsednik kraljevske vlade i ministar spoljnih poslova g. Boško Jevtić i da Ću biti disciplinovan član grupe, koja tu politiku zastupa.

Divljaci koji nose u kosama zmije

Besprimjerne žrtve

Ima i kod nas divljaka: ljudi divljih osjećaja i još divljih misli. Ali ko je kada video divljaka koji bi u kosama gojio zmiju?

Kod nas se boje zmije i oni ju načkog srca. Netom promilji lukavu glavu ustuknemo, kao ošinuti električnom strujom, natrag za deset koraka.

Svi nisu strašnici kao mi. Ima ih koji se nimalo ne boje zmija; koji ih, čak, nose u gustim, kuštravim kosama.

U australskoj Novoj Gvineji živi rod Papuanaca. To su ljudi koji se još, bez ikakva grizodušja, hrane čovječjom pečenkicom. Kao što naši lovci preskaču šigrag i golet da ulove jarebicu, zeca ili kunu, tako se i Papuanci spremaju u lov na ljude susjednih plemena.

Nova Gvinea, zemlja koja je deset puta veća od naše države, a koja nema niti toliko puteva koliko jedan naš najmanji srez, puna je čudnih običaja.

Papuanac silno voli, kao ukras, čovječju lubanju. Zato oni suši i prodavaju čovječje glave kao kod nas mesari jareće ili volovske. Najdragocjenija je muška glava s kosama.

Kod njih su u velikoj cijeni i pasovi iz čovječje kože. A kažu, da je čovječja koža, kad je lijepo uređena, mekska i elastična od jelenje. I traje godine i godine.

Papuansko pleme ima najgušće kose na svijetu. Te su kose tako kuš-

Katoličke pobjede

Zašto baš njih?

U Mongoliji se nalazi kneževina Alašan. Ta kneževina ima i svog kneza; inače ne bi bila kneževina.

Alašan je poganska zemlja. U tamo onih pustih krajeva još nije dobro niti jedan tračak kršćanskog svijeta. — Ali što nije, može biti.

Poglavljač kneževine Alašan čuo

Ova izjava ostaje u važnosti i ako ja budem ili ne budem izabran za narod. poslanika na sledećim izborima».

Da nas ne bi ko krivo shvatio: Nama tu nije do nikakve politike. Ni do Jevtića, ni do Stojadinovića! Zanima nas ta izjava samo kao žalosna pojava nestalnosti i promjenljivosti današnjeg čovjeka; kao jedan dokaz, između tisuća drugih, o strašnoj zaraznoj bolesti koja se zove: beznačajnost, nepoštjenje.

Tešto je plemenitoj duši kad vidi kljasta bogalja, sirotino dijete

travę i masne da mogu u njima veoma lako gojiti zmije i škorpione. Iako su te zmije otrovne, oni ih tako ukrote da svoje rašljaste smrtonosne jezike isplate samo prema onomu na koga im pokažu.

Razumije se da su i Papuanici tašti. I oni poznaju ukrase koji, kako oni misle, poljepšavaju tijelo. Samo što su ti njihovi ukrsi veoma čudni. Ženska se počne kititi kad navrši godinu dana. Sama se, dok je tako malena, ne može, ali je zato drugi „ukrašuju.“ To ukrašivanje se sastoji u okrutnom tetoviranju koje napreduje i usavršuje se sve do dvanaest godine. Tada mora biti tetovirana od glave do pete.

Naslov ovom članku je „Besprimjerne žrtve“. Koje su, dakle, te žrtve? — To su katolički misionari koji i tamo, među te divljake, odlaze! Odlaze u one puste, još nepoznate krajeve, poslije svršenih sveučilišnih nauka, poslije dugih šetnja po raskošnim ulicama evropskih velegradova. Odlaze, premda znaju da će tamo gladovati, žediti i, napokon, zaboravljeni umrijeti.

Kamo dodu misionari, narod se pripravljuje, uzgaja i prosvjetljuje. — Ali ko njih tjeraj u divljim Papuanicima i u drugim zaostalim narodima?

— Samo duboko uvjerenje da se u katoličkoj vjeri, koju navješćaju, načini sva i potpuna istina!

Irlac

je za Krista i njegovu uzvišenu nauku. I ta ga je, valjda, toliko zanjela da je poslao posebno poslanstvo katoličkom biskupu u Peking. Ne zato da mu odnese skupocjene darove, nego da mu se pokloni i zamoli ga da u njegovu kneževinu pošalje četu svojih požrtvovanih misionara, koji će obratiti njegov narod na katoličku vjeru i podignuti ga na viši stupanj u ljudbe i čovječjeg dostojarstva.

i neizlječiva bolesnika koji se svija u mukama. Ali, ima li žalosnije slike nego kad pred sobom gledaš povorce ljudi koji danas jedno a sutra drugo misle? Koji ne pjeva pjesmu vlastitog srca nego samo onu koju im netko drugi naručuje ili nareduje? Koji plešu, kao majmuni, po taktu svoga gospodara?

Nekada se smatrao »čist obraz i pošteno čelo« za najveće bogatstvo i dragocjenost. A danas se taj obraz i to čelo iznosi na javni pazar i prodaje, kao vol na licitaciji, onomu koji više daje.

Jao narodu u kojem prevladavaju takvi ljudi, a tri puta mu jao,

Tako mongolski knez, paganin, zove u svoju zemlju katoličke misionare. Zove ih, jer zna da će mu dobiti samo dobro...

Zašto on?

Bavarska je katolička zemlja. To još ne znači da su tamo svi dobri katolici. I u najkatoličkijoj zemlji ima ljudi koji su prema vjeri ravnodušni, pa i njezini protivnici.

Dr. Heinrich Wessels je Bavarač. Bio je direktor jedne velebanke. A tko su položaji danas najmasniji. Ni je onda čudno da je i dr. Wessels imao dobru plaću koja ga je, s vremenom, veoma obogatila.

Ko bi se od nas svojevoljno odrekao takve službe? A on se je ipak! Ne radi bolesti, ni radi prevelike starosti, nego da može svako jutro, kao svećenik, izgovorati riječi: „Pristupiš k oltaru Božjem, k Богу koji razseljuje moju mladost.“

Dr. Wessels, nekadašnji direktor velebanke, ovih dana je zareden za svećenika. — Zašto? Sigurno ne radi novaca, ni radi lagodnog života!

Osuda biskupa

Sokol Kraljevine Jugoslavije tužio je sudu preuz. krčkog biskupa dra Josipa Srebrnića radi prestupka prešenii je odgovarao pred sreskim sudom časti iz § 301 od 2. k. z.

Pred nekih pet mjeseci preuzevdom u Zagrebu i bio je riješen svačke krivnje. — Medutim, na priziv Sokola Kraljevine Jugoslavije, Okružni sud u Zagrebu, dne 24. lipnja ove godine, poništio je presudu sreskog suda i osudio okrivljenog biskupa dra. J. Srebrnića na zatvor od sedam dana i na novčanu kaznu od 300 dinara — pretvorivu, u slučaju nenačinljivosti u kaznu zatvora od pet dana. I to sve uvjetno na godinu dana.

— Tačka.

ako mu se nametnu kao vode!

Mnogo toga treba našem hrvatskom narodu. I prometnih puteva, i zdenaca sa zdravom vodom; i kruha, i odijela; i škola, i prosvjetnih ustanova! Ali još više nego sve to skupa potrebno mu je poštene, potrebni su mu značajni ljudi! Ljudi koji se neće iznevjeriti svojim poštanim načelima ni onda kad im se nude puni hambari i zlatna brda!

Mjesto željeznih pijetlova treba nam nepomičnih, vratnih gorih hridina!

Ig.

Nedjeljno evanđelje s poukom

XI nedjelja po Dušovima

EVANDELJE SV. MARKA (7, 31-37). U ono vrijeme: Izjavši Isus iz krajeva Tirske, dođe preko Sidona k moru Galilejskom u krajeve Deseterogradskie. I doveđeš k njemu gluha i nijema, i moljahu ga, da postavi na nj ruku. I uzeviš ga iz mnoštva na samo, stavi prste svoje u uši njegove, i pljuvnuš takne jezik njegov. I pogledavši na nebo uzdahnu, i reče mu: Efeta, to će reći: otvori se! I odmah se otvorile uši njegove, i razriješi se uzao jezika njegova, i govoraše dobro. I zabrani im, da nikome ne kazuju. Ali što im on večma zabranjivaše, to oni još večma razglašivahu, i to večma se divljahu govoreći: Sve je dobro učinio: i gluhe je učinio, da čuju, i nijeme, da govore.

POUKA

Isus je ljubio ljudi. To se vidi na svakom njegovom koraku. Svaka ljudska nevolja bi ga ganula, te je rado pomagao. To nam lijepo svjedoči i današnje evanđelje.

Ljudi mu vode gluha i nijema čovjeka. Isus ništa ne prigovara, već ga povuće na stranu. Neće da ga ljudi hvale; zato se povlači i zapovijeda neka ne govore. — Koja razlika između nas i Krista? Mi više puta samo žato radimo da nas ljudi pohvale, i kad ne bi bilo te ljudske hvale, ne bismo ni činili dobro. Dajmo jednom svim svojim djelima božanski karakter, t. j. nastojmo da sve radimo radi Boga i slave Njegove.

Isus čini razne znakove pri otvaranju ušiju onog bijednika. Stavlja, naime, svoje prste u njegove uši i slinu na njegova usta. Ne bismo mogli stalno reći zašto je to Isus učinio. Mislim, da je Isus tim svojim činom htio ne samo otvoriti oči gluhanjem, nego u tjelesnom pogledu nego ih ticanjem svojih ruku posvetiti, da budu otvorene samo za dobro i lijepo. Isto tako htio je da svojim rukama posveti ona usta, da iz njih bude izazila riječ čista i sveta.

Sretan je bio onaj gluhanjem, jer su mu se otvorila usta i, kaže nam evanđelist, „govoraše pravo“. Ne samo u izgovaranju riječi, već i u moralnom pogledu, govorio je pravo. Prst Kristov otvorio je njegove uši i usta i stoga je govorio pravo.

Isto tako je i nama svećenik, našljednik Kristov, otvorio usta i uši; ne u tjelesnom nego u duhovnom smislu. Ali možemo li mi sami sebi reći, da smo pravo govorili, naime istinito i dobro, uvijek i u svakoj prigodi?

A jesu li uši naše otvorene? Zar nijesmo, možda, i mi gluhanjem za sve što je kreposno, za sve što se odnosi na vjeru?

Nijemost je posljedica gluhoće. Čovjek ne zna govoriti, jer nije nikad čuo ljudskog govora. Mnogo je danas katolika nijemih, jer nijesu naučili govoriti. Nijemo stoje pred raznim protivnicima, koji napadaju njihovu vjeru; nijemo stoje pred raznim mudrašima, koji nijecu njihove vjerske istine. Zašto? Jer nijesu slušali riječ Božje, jer su izbjegavali slušanje propovijedi. Svaki kršćanski nauk njima je bio težak. Dok su bili maleni, nešto su naučili iz katekizma, ali sada su sve zaboravili, i postadoše nijemi.

O vi nijemi, otvorite već jednom svoje uši riječi Božjoj, pa će i iz vaših usta izlaziti dobra i plemenita riječ.

Na braniku

Ni lijevo - ni desno

O starokatolicima se čuje govoriti i u našim krajevima. Pred par godina se govorilo više nego danas. — A kada se je o njima čula prva riječ? Ili bolje: Kada se prvi puta pojavila starokatolička vjera?

To je bilo poslije vatikanskog sabora, koji je bio održan u Rimu 1870 godine. Na tom saboru, kako je već svima dobro poznato, svečano je proglašen članak vjere o nepogrešivosti nezabludivosti papinoj. I jedna šaćica svećenika, koja nije htjela prihvati taj članak vjere, odijelila se od katoličke Crkve i prozvala se starokatolicima.

Ne samo starokatolicima nego i mnogim drugima smeta naša vjera u papinu nezabludivost. A mnogi od tih i ne znaju što je to!

Dakle što naša Crkva uči o papinoj nezabludivosti? Zar to da papa kao čovjek ne može sagriješiti? Da ne može naučavati kakvu neistinu u prirodnim i drugim svjetovnim znanostima?

Ništa od toga! Papa može sagriješiti. Zato se i on isporijeda kao svaki drugi katolički vjernik. On može i nešto krivo naučavati kao učenjak i znanstveni pisac. Još više: Papa može kao privatna osoba pogriješiti i u vjeri i čudoredu.

U čemu je onda papina nezabludivost?

Svi koji još ne znaju neka dobro zapamte: Papa je nepogrešiv i nezabludiv kada svojim najvišim apostolskim ugledom, kao vrhovni pastir i učitelj svih kršćana, proglašuje vjerski ili čudoredni nauk, što treba da ga drži svakolička Crkva.

Papa je, dakle, nezabludiv samo kada nešto uči u pogledu vjere i ču-

da uši mnogo moramo paziti, jer su i one, kao i oči, prozori naših duša. Kroz njih ulazi dobro, ali ulazi i zlo. Stoga bi naše uši morale biti zatvorene na sve što je neplemenito, besramno i grešno. Naše, pak, uši treba da uvijek budu otvorene za riječ Božju, za Božje zapovijedi i nadahnucu.

O kako bi bilo puno bolje da mnogi nijesu nikad otvorili svojih usniju! Koliko bi bilo manje zla na svijetu, koliko manje psovke, manje slabazni! Osobito moramo paziti na svoja usta, jer su riječi, koje iz njih izlaze, kao sjemenje koje pada na zemlju; a ko su mlade duše blizu nas, tada još više, jer je to zemlja koja sve upija.

Nastojmo da se i o nama bude moglo kazati: uvijek je plemenito, dobro i istinito govorio.

Odvjetnikova obrana

Nije to bilo kod nas nego u Parizu. — Imao je tek 17 godina, a bio je u duši zločinac. Jednom je taj mladić doznao za neku staricu koja je imala sama dva franka. I radi ta dva franka odluči je ubiti.

Tako je i bilo. Starica je bila umorena od ruke sedamnaestogodišnjeg mladića. Kad se pred pariškim sudom vodila rasprava o tom umorstvu, i kad je sudac upitao mladog zločinca: „Zašto si ju ubio?“ — odgovori: „Upravo zato, jer sam znao da ima dva franka.“

Na koncu se je moral izreći o-suda. Ali prije nije htio je, još jednom, progovoriti njegov odvjetnik. Ovako je govorio:

„Cijenjena gospodo suci! Vi gledate ovog mladog zločinca i zgražate se nad njegovim zločinom. To je razumljivo. Gnjisan i težak je zločin koji je izvršio za onaku malu vrijetnost.

Uvjeren sam da ste mu odmjerili svu strugost zakona, da tako, na jednoj strani, zadovolji pravdi, a na drugoj da bude kao opomena drugima.

Sigurno vas zanima, kako će braniči tog zlikovca. — Strpite se! Moja obrana će biti kratka!

Ovaj mladić je plemenita roda. Otac mu je bio odličan trgovac, a majka visoka dama. Kod roditelja je imao u izobilju svakovrsnog jela i pića. Ali, nažalost, sve drugo mu je manjkalo. Otac je bio pijačac: raste-pao je čitavo imanje. Majka je zašla na krivi put: postala je bludnica. Djete nije nikada ništa slušalo o Bogu, nije vidjelo dobrog primjera, nije nikada okusilo materinske ljubave. — Je li onda čudno da se je razvijalo i raslo sa svim prirođenim i priučenim strastima i tako dozrelo u zločinu?

Mlada duša je kao derući potok koji ruši i odnasa dok ne nađe pravog korita.

Pred nama je počinitelj zločina, ali nemamo zločinca. Krivca treba kazniti. A krivci su njegovi roditelji! Njih, gospodo suci, u prvom redu, sudite i osudite!“

Zar nije istinu rekao? I zar je mogao izreći bolju obranu?

—ev.

Defensor

Podlistok

Abesinija

Cim pročitate ovaj naslov pomislite da vam i ja želim puniti glavu kojekakvim nepotrebним dokazivanjem i mudrovanjem. Već čujem, kako će mnogi od vas reći: Oho, pa što nam ima ovaj novo kazati! Zar nam nije dosta pustog naklapanja u dnevnim novinama: o miru i ratu, o mobilizaciji i Društvu naroda, o francuskim i engleskim mrežama i vojnim silama Abesinije? Što nam može još kazati, a da mi to ne znamo?

Donekle imate i pravo. Ali ja vam neću govoriti ni tumačiti diplomatske odnoshaje, ni ulogu Engleske, ni važnost Francuske; neću vam govoriti ni o namjerama i idejama Muslimanijevim, jer, da vam pravo kažem, ja sam od onih ljudi koji rijetko čitaju novine, a kad ih čitaju onda uvijek preskoče prvu stranicu.

Dakle, ja se i ne razumijem puno u te stvari. Onako, tu i tamo, nešto čujem, nešto opet vidim, i to je sve. — Ali ja ču se zaustaviti na nečemu drugom. Zanimljivo je znati nešto o toj zlatnoj zemlji Abesiniji, kojom protječe med i mlijeko, i samo če-

ka da napoji italijanske sinove. Eto, o tome će vam nešto pričati. A opet, ja nijesam to isisao iz malog prsta, nego sam čuo, a nešto opet čitao neke izreske koje mi je dao jedan prijatelj.

Ja znam, sigurno ste čitali da je Abesinija divlja zemlja. I vi ste već, možda, zamišljali Abesince kako, nožem u Zubima, skaču oko ogromne vatre, na kojoj cvrči masno tijelo nekog bijelca nabodenog na ražanj, a uz taj njihov urlik približuje se abesinski car i ostima peću tijelo iz kojeg curi mast. I mnogo sličnih slika ste zamišljali.

Medutim, nije sve tako! Čujte što će vam ja kazati o Abesiniji i Abesincima.

Abesinija, zemlja puna zlata, želje i olova, puna platinskih rovova; zemlja puna kave, duhana i pamuka, leži između Crvenog mora, Sudana i britskih kolonija u sjeveroistočnoj Africi.

To je čudna zemlja kontrasta. Punja je gorja i pustinja, prašuma i mljnih krajina, oštrelj litica i blago zabiljenih gora, ugodnog podneblja i nepodnositive zime. Vrvi divljim životinjam.

Citava je zemlja velika kao, otprije, Francuska i Njemačka zajedno, ili četiri puta veća od Jugoslavije, a

na tom ogromnom prostoru stanuje 11 milijuna stanovnika; dakle manje nego u Jugoslaviji. Glavni grad Abe-sinije je Addis Abeba.

Katolička Crkva naučava uvijek jednu istinu. Sto je propovijedao sv. Petar to propovijeda i Pio XI! Mi nismo išli ni napred, ni nazad, ni lijevo ni desno! Naš put je uvijek isti: ravan i neprekinit.

— A za sve to moramo zahvaliti Kristu koji je dao Petru i njegovim nasljednicima dar nezabludivosti u naučavanju vjere i čudoreda.

Defensor

to je kršćanstvo s primjesom muhammedanske vjere, a sve to nosi pečat neke nacionalne osebine.

Medutim, tamo je i katolicizam prodrio. To je bilo vrlo teško, tako da je mnogo misionara i životom platio svoje pothvate. Danas ima u Abesiniji nekih 10,000 katolika.

Abesinija, sa svojim bogatstvom, privlačila je razne države, koje su u njoj gledale masni zalogaj. I vodili su se ogorčeni ratovi. Vodili su se u ime civilizacije, a u stvari su to bili zajevojevački pothvati, kojima je bio cilj skučiti tu čudnu zemlju i na njezin se račun obogatiti.

Još tamo 1854 god. vidimo prvi pokušaj Italije da proširi svoju nadmoć nad abesinskem zemljom. Ali to joj nije lako uspijevalo. 1896. italijani su bili potučeni kod Adue i protjerani sa abesinskog zemljista. 1906. Menelik II sklopio je sa Italijom ugovor koji je priznao nezavisnost Abesinije. Poslije njega došao je na prijestolje sadašnji car Hajde Selasje I koji je naglo porinuo svoju državu napred. On nastojao da svoju državu na evropski uredi i da ju uvede u red kulturnih država. U tu svrhu organizira vojsku, poziva evropske inžinjire i oficire. 1928. sklopio je pakt prijateljstva sa Italijom, uveo je Abesiniju u Društvo naroda i sklopio prijateljstvo s

Po državi

OSUDA GOLOTINJE. Na križarskom zborovanju, dne 4. kolovoza 1935., u Omišlju na otoku Krku sakupljena Križarska Bratstva iz otoka Krka i Hrvatskoga Primorja sastavili su rezoluciju, u kojoj se ogorčenošću konstatuju, da se u našim kupališnim mjestima javno dozvoljavaju pojave golotinje koje neminovno potkapaju moral i vjerski život u našem narodu. S grijevom osuduju sve te pojave; prosvjeduju što se mogu nesmetano ispoljavati i zahtijevaju od nadležnih javnih faktora da izauđe shodne uspješne mjere za njihovo suzbijanje i posvemašnje uklanjanje.

NARODNO POVJERENJE. Velja Popović, bivši ministar unutrašnjih poslova, prošlih dana je sazvao politički zbor u svom izbornom kraju Paraćinu. Na taj zbor dodoše 4. (slavom: četiri) čovjeka. Od njih je bio jedan gostionica u kojega se gostionici održao taj zbor. — Sad se novine rugaju i pišu: Veliki politički zbor u Paraćinu!

ZLOCINCI UBILI SVEĆENIKA. Ne poznati zlikovci provalili su u Bučici kraj Gline u župski stan, ubili, sa 8 revolverskih metaka, župnika Janka Vodrinu i pokrali crkveni novac. — Tamošnji narod je silno ogorčen, jer je umoren župnik bio veoma obljubljen među svojim župljanima, a k tome u najljepšim godinama: pred pet godina je, naime, rekao prvu sv. Misu.

EUHARISTIJSKO SLAVLJE NA KRKU. U Aleksandrovu na otoku Krku, na blagdan Velike Gospe, bio je priređen veliki euharistijski kongres za čitavu krčku biskupiju. Na svečanom javnom zborovanju zanosno su govorili o preporodnoj snazi presvete Euharistije: odvjetnik dr. Oskar Turina, profesorica Marija Stanković i ravnatelj osiguravačeg društva „Caritas“ g. Stjepan Ramljak. — Tom prigodom se moglo vidjeti koliko krčki vjernici ljube svog biskupa preuz. dra. Srebrnića koji je nedavno bio osuden presudom Okružnog suda u Zagrebu.

STRIJELA JE RASUDILA. U Bihaču su se dva susjeda dugo godina prepirala radi neke poljske mede. Kad je nedavno tamo urlala bura pukla je strijela i između oba posjeda izorala veliku brazbu. Susjedi su u tome vidjeli opomenu Neba i prihvatali među koju je odredila strijela.

KONGRES U JELSI. Dne 18. kolovoza bio je u Jelsi na otoku Hvaru euharistijsko-marijanski kongres. Tog dana se tamo sleglo mnoštvo vjernika iz hrvatske biskupije tako, da je kongres veoma dobro uspio.

OTPUŠTENI CINOVNICI. U Beogradu je sastavljen odbor otpuštenih, penzioniranih i premještenih činovnika za vrijeme izbora i vlade g. Bogoljuba Jevtića. Odbor će poraditi oko toga da svi ti činovnici dobiju zadovoljstvu i da ih se povrati na njihova dosadašnja mesta.

RASIRENOST SUŠICE. Računa se da u našoj državi boluje od sušice 250.000 osoba. Od nje godišnje umire oko 50 hiljada.

moćnim Japanom.

I kad je Selasje I bio najsigurniji za svoju državu, eto nagle promjene u italijanskom držanju. Stari su se nagoni ponovno ispoljili: Materijalno i društveno stanje Italije traži izlaz prema vani. I ona je odabrala Abesiniju za poprište. 1934. god. u srpnju taj rad Italije odobrila je i Francuska i Engleska, a 7. siječnja 1935. bila je ta akcija osigurana francusko-italijanskim sporazumom. Francuska je to učinila u interesu svojih kolonija koje su mogle svaki čas da budu ugrožene.

Medutim Italija se je spremala na rat. Iz Somalije i Eritreje trebalo je poći na bojni pohod, tamo na jug gdje zlato blista, gdje žive „poludivljaci“.

Mobilizacija je proglašena i italijanske čete stupile su na žarko afričko tlo. Sve je spremno na rat.

Sad se pitamo: Komu će se namijati bojna sreća?

Kulturna Evropa hoće da još jednom pokaže svoje barbarstvo! Kulturna Evropa hoće da bombama uništi čudoredne zakone! Kulturna Evropa hoće da pokaže svoje lice!

Abesinci brane svoje. Brane zemlju otaca, koju su oni svojom krvlju natopili, svojim lješevima nahranili.

Moderna tehnika i nagon osvajanja je uz „kulturnu Evropu“. Rodna

Naša domovina

Možete me uvjeravati da je svijet zao. To i ja znam, ali znam da još ima i dobrote. Mnoge grudi nose u sebi mraz i led, ali je zato mnogo i mnogo srce puno topline. Svugdje ćete naći pokvarenih sebičnjaka, ali i onih koji će, iz ljubavi prema drugome, žrtvovati i sebe.

Na daleko bih pošao kad bih pisao o svim najrazličitijim oblicima ljubavi. Govoriću vam samo o ljubavi koja je zaigrala u svacijem srcu, o ljubavi koja je ispisala krvave stranice naše povijesti, o ljubavi koja je žrtvovala tisuće života, prolila potoke krvi. Progoveriću o ljubavi prema domovini.

Zavirite malo u našu povijest. Prelistajte knjigu života hrvatskog naroda, i Mljećete kako je svaka strana pisana naporima i žrtvama, znojem i krvljem; kako je svaka strana samo dokaz ljubavi prema onoj grudi zemlje, koja je malena i neznačna, ali ali koja je odgojila neustrašive borce, otporne Hrvate. Da, proljatice stranice koje pričaju o dolasku na jug, o prvim knezovima i kraljevima, o Dominiku, Tomislavu i Krešimiru, o današnjima slave i moći.

Ne zaustavite se tu, podite dalje. Listajte i stranice koje ne pričaju o slobodi i sreći, ali koje pričaju o gigantskim naporima Hrvata koji su, prije ili kasnije, obračunavali sa svakim koji ih je htio zapostavljati i u-

njištiti. Naići ćete na ropske lance, ali lance koji su uspjeli sapeti tijelo, ali ne duh!

I kao što će vam dati slobode govoriti o veličini hrvatskog srca, koje ljubi to morsko žalo, vrletnu hrid i prostranu ravnici, — dati robovanja vam pričati o junacima, o Zrinskićima i Frankopanima, koji su znali da, iako potlačeni, potresu Evropom.

A lijepa je naša domovina. U njoj ćete čuti mrmor mora i fijuk bure; slušaćete pijev ptica i žubor potoka; vidjećete zelenilo ravnica i plavetilo neba, postojanstvo vrletnih klisura i sljepotu provalija, krasotu jezera i rijeka. Dà, i more, i potok, i slap, i svaki dio, i svaki kamen prostrane domaje pričaće vam o ljepoti te naše domovine.

Zamislite se u sve to, i vidjećete da nije čudno što su mnogi pružali ruke za tim kutićem raja na zemlji. Vidjećete, kako je dobar Bog koji nam je sve to dao.

I ove godine, kad se navršava 100 godina da je štampana po prvi put himna našem brdu i dolini, himna našem moru i rijeci, himna ljubavi Hrvata prema svojoj domovini, iz dna srca, u koje još nije doprla zloba protivnika, neka zabruji ona:

— kud li šumiš, svijetu reci,
da svoj narod Hrvat ljubi...
F. Linadović

Razgovor s čitaocima

Bog ili socialist?

UPIT: Više nije rijekost da se i na selu raspravlju velika i učena pitanja. Osobito nastoje učeno govoriti oni koji bi htjeli biti komuništ. Više puta sam slušao njihove razgovore. Izmedu ostaloga sam čuo od njih govoriti i o Kristu. Za njih Krist nije bio Bog nego veliki mudrac, dobrovor čovječanstva i oduševljeni socialist. **Zar je Krist bio zaista socialist?**

ODGOVOR: Mene nije iznenadilo Tvoje pitanje, jer sam i ja, dok sam bio na selu, prisustvovao takvim razgovorima.

Kako vidiš, ti naši „bezboši“ ipak poštuju Krista. Klanjaju Mu se kao Mudracu i dobrovoru. A najviše im rastu zubi kad nekome dokazuju da je Krist bio socialist. Samo to ne dopuštaš da bi bio Bog!

Pitaš, je li istina da je Krist bio socijalista? Ako socialist znači protivno nego egoist, onda je to Krist zaista bio. — Egoista je sebičnjak koji uvijek misli samo na svoj trbuš. Njemu nije stalo da propane čitav svijet, glavno da je njemu dobro.

Krist je, međutim, učio i radio sasvim protivno. Nikad nije mislio

na se. Radio je, živio, pa i umro, za druge. Ljubio je sve, a osobito bolesne, siromašne i zapuštene. U tom smislu možemo Krista nazvati socialistom. Samo što taj nepojmljivo dobrivore Socialista nema nikakve veze s današnjim socialistima.

Smisao čitavog Kristovog života bio je u tome da, otkupivši svijet, raširi kraljevstvo Božje na zemlji. A današnji socialisti i komuništ? Oni zaboravljaju Boga i svaku vjeru!

Ali nije Krist samo mudrac i dobrovor. On je i Bog!

Sjećaš li se onog dijela iz Evangelija, gdje Krist, blizu Cezareje Filipove, pita svoje apostole: „A što vi kažete, ko sam ja?“

Taj upit je upravo onima koji su Ga najbolje poznivali, koji su iz najbliže blizine slušali njegove duboke riječi i gledali njegova čudesna djela. I na taj upit je, u ime svih ostalih, uvjerljivo i odlučno odgovorio prvak Petar: „Ti si Krist, sin Boga živoga.“

Petar je Krista nazvao Bogom, a Krist ga nije za to ukorio. Nije mu rekao: „Što to govorиш, Petre? Ta ja Snisam Bog!“ — Baš naprotiv! Krist hvali Petra: „Blago tebi Simune, sine Jonin, jer tijelo i krv to tebi nisu obavili, nego otac moj koji je na nebesima.“

Dakle i Krist sam o sebi tvrdi da je Bog! Što iz toga slijedi? Da je Krist zaista to št sam o sebi tvrdi, ili je varalica ili ludak!

Krist varalica? Zar to može biti On koji je, kako i sami komunisti priznaju, bio najplemenitiji čovjek otakad je vijek i svijeta? On koji je bio samo dobrota i ljubav?

Je li, onda, bio ludak? Ko to može i pomisliti o Njemu koji je tako pmaetno i duboko govorio kao nitko ni prije ni poslije Njega? Ta svi, pa i bezvjerci, tvrde da je Krist bio najveći mudrac.

Dakle nije bio ni varalica, ni ludak! Onda je istina ono što je Petar rekao o Njemu, i radi čega ga je pohvalio. — Istina je da je „Sin Boga živoga“!

Dig.

Besplatni pogreb

možete dobiti, ako se začlanite u „Posmrtnu zadrugu sv. Josipa“ uz neznačan mjesecni doprinos. Mislite za vremena na posljedne stvari!

Sve informacije daje rado Povjerenstvo POSMRTHNE ZDORUGE SV. JOSIPA, Šibenik Put Uboškog doma (kuća Olivari).

Po svijetu

SASTANAK RADI ABESINIJE. Prema vijestima iz engleskih krugova Društvo Njera sastaće se, prema svom nedavnom zaključku, 4. rujna radi raspravljanja o talijansko-abesinskom sporu.

POLOZAJ KATOLIKA U NJEMAC- ŽKOJ. Prema je Njemačka sklopila s katoličkom Crkvom konkordat, ipak, otkada je došao na vlast svemožni Hitler, vrše se trajni protukatolički progoni. Ti progoni su u zadnje vrijeme još više učestali i pojačani se. Vlasti već rasprištaju katoličku društva, zabranjuju katoličku štampu, kaznjavaju: zatvaraju redovnice i svećenike. — Njemački katolici su sgujni za svoju pobedu, jer su jaki, složni i vični na borbu.

OBRAĆENJE JAPANSKOG DIPLO- MATE. Tajnik japanskog poslanstva u Berlinu obratio se na katušku vjeru i odrekao se osadašnje službe samo da se može povratiti u domovinu i tamo širiti katoličku vjeru. Odlučio je izdavati i katoličke novine.

MINSTAR — BLAŽENIK. Očekuje se da će uskoro doći do proglašenja blaženim junačkog katechiste, časnog služe Božjega Pavla Shu-Koan-ki, koji je prije tri stoljeća bio ministarski predsjednik za današnje Ming i ubrazio se među najrevnije saradnike misionara p. Mateja Ricci.

ODGOĐENO UAPSENJE BISKUPA. Redarstvo je u Münsteru, u Falačkoj, prema naredbi viših vlasti, pokušalo uapsiti u biskupskoj palati biskupa Augusta Klementa von Gallen. Međutim, on je, obaviješten o toj namjeri redarstva, došao pred redarstvenike odjeven u biskupski ornat s mitrom i s križem u ruci. Agenti se nisu usudili uapsiti biskupa u ornatu i tako je uapšenje odgodeno za kasnije.

SOCIJALNO OSIGURANJE. Američki senat je prihvatio novi zakon o socijalnom osiguranju. Taj zakon predviđa osiguranje proliv nezaposlenosti, osiguranje zbor starosti za one osobe koje ne potpadaju pod odredbe za socijalno osiguranje i pomoći majkama i siromašnoj djeci. — Računa se da je to jedan od najvažnijih zakona u povijesti USA.

ANGLIKANCI UVADAJU ISPOVI- JED. Anglikanci su protestantska sekta u Engleskoj. Dosada oni nisu imali isповijedni. Sada je na sinodi u Canterbury odlučeno da se u svakoj biskupiji namjesti nekoliko pastora kod kojih će se moći isposjediti njihovo svećenstvo i vjernici.

COVJEK SA DVA SRCA. Nedavno su liječnici konstatali da Edvard Reynolds iz Pittsburgha u sjevernoameričkoj državi Pennsylvania ima dva srca; na svakoj strani po jednoga. — To se dakle pojavit novi Musa Kesendžija!

OLTAR NA NAJVISEM AFRICKOM VRHU. Najveće brdo u Sjevernoj Africi je Veliki Atlas, a najviši vrhunac tog brda je Tubkal koji je visok 4169 metara. Nedavno se na taj vrhunac popela karavana od 24 osobe. Svi su bili katolici, a među njima je bio i župnik o. Henry Köhler koji je u vrhuncu Tubkal rekao sv. Misu i preko nje pričestio pet članova karavane.

PROTI ITALIJI. Države na Istoku ne gledaju dobrim okom Italijansku požaru na Abesiniju. Protiv Italijanskih imperialističkih težnja udružuje se čitav blok država, među kojima su: Turska, Iran, Afganistan, Hedžar i Jemen.

NEOBICNA OPERACIJA. U Pešti na jednoj klinici liječnici su operirali čovjeka koji je težio 176 kilograma. Ta operacija se sastojala u tome da su mu izvadili 46 kg. slanina. — Poslije operacije se debeljko veoma dobro osjeća.

DA SE NAUCE ČITATI! U Turskoj je izrašao zakon, po kojem se nitko, koji ne zna čitati i pisati, neće moći oženiti. — Ako je tako, onda kroz kratko vrijeme Turska neće imati nepismenih.

I GLUHI CE UCITI! U Chicagu je otvoreno posebni kino za nagnute ljudi. Svaki će posjetilac imati na svom sjedalu slušalicu, pomoći koje će moći udobno pratiti razvoj tonfilma.

CUDNO! Prigodom velikog čehoslovačkog katoličkog kongresa u Pragu najčudnije je bilo to, da su otvoru kongresa u crkvi sv. Vida prisostvovali i poslanici bezbožne Sovjetske Rusije i Mesika.

NOVI KATOLICKI DNEVNIK. U Oxfordu je bivši brodogradilišni radnik John Ford osnovao novi katolički dnevnik „Catholic Worker“.

VRUCINA MORI. U Berlinu je umrlo 12 ljudi od silne vrućine koja je prošla dana tamo vladala.

Naši dopisi

Olib

KRIŽARI RADE. Dneva 15. i 16. ov. mj. naša župa je proslavila blagdan Velike Gospe i sv. Roka. Tom prigodom su naši Križari priredili, u oba dana, Akademiju s veoma biranim programom. Između ostalog odigrali su i tragediju o sv. Hermenegilu, koja baš u današnje doba pokazuje kako prolaze kraljevstva i kraljevstva, a katolička vjera i papinstvo preživljaju sve svoje neprijatelje. Osoba samog Hermenegilda u tragediji odaje čovjeka puna vjere, koji prezire krunu i kraljevstvo, časti i uživanja ovoga svijeta i rado prima nepravednu ošudu i smrt, ali neće da se iznevjeri svojoj vjeri i sv. Ocu.

Moramo povaliti naše diletante, koji su se bili baš uživili u svoje uloge tako, da su mnogima izmamili suze. U oba dana dvorana „Potrošno Obrtne Zadruge“ bila je dupkom puna naroda; time su Križari dobili opet priznanje od veoma velike većine svojih mještana. Danas još samo slijepci ne mogu da vide djela, koja su vidljiva svima koji imaju zdrave oči. Mi smo Križari pripravljeni, kao što smo i do sada bili, da primimo od svakoga pouke i savjeta za dobro, pa, zato, ovim zahvaljujemo svim našim vodama, priateljima, sumišljenicima i dobročiniteljima na svemu, i molimo ih da i dalje bdiju nad nama. Poredimo svi oko procvata naše župe! — Bog živi! — Križar.

Novigrad n/m

ZALOSNI DAN. Tužno bruhanje zvona u četvrtak 8.—VIII., na sedmu obljetnicu tragične smrti hrvatskog velikana Stj. Radice, pozivalo je narod u crkvu da se moli za upokoj njegove duše. Na kućama su leprešale hrvatske trobojke u pola kopljja. Nutrina crkve odavala je dan pun tuge i žalosti. Visoki katafalk, urešen cvjećem i zastavama, davao je odraz duboke ljubavi novigradskih Hrvata prema svom blago-pokojnom vodi. U 10 sati je mjesni župnik, uz asistenciju dvojice svećenika, otslužio sv. Misu. Poslije Mise dano je određenje. Crkva je bila puna kao na najveće blagdane.

UZNESENJE MARIJINO. Blagdan Uz. B. D. M. proslavljen je kao nikada prije. Slavljenje je zvona javljalo ovaj najveći Marijin blagdan. Svečanu sv. Misu otslužio je vel. Don Ante Letinić, katehet na gimnaziji u Šibeniku, uz asistenciju mjesnog župnika i župskog vikara u Kruševu fra Ante Pavlova. Zanosnu propovjed o Mariji izrekao je vlc. Letinić.

Tko čita "Katolik" neka zna

da najjeftinije kupuje: čarapa, košulje, kape, dempere, kombinezone, krojački pribor, konfekciju za djecu kao i svu mušku i žensku modnu robu kod:

„Trikotaže“

D. DIZDAR
(Šibenik ul. Kr. Tomislava)

Šaljite pretplatu!

KATOLIK

Kalendar

Kolovoza

N.	25	11 Ned. po Duši - Sv. Ludovik
P.	26	Sv. Zefirin
U.	27	Sv. Josip kalesanci
S.	28	Sv. Augustin, biskup
Č.	29	Glavosjek Ivana Krst.
P.	30	Sv. Ruža Lisińska
S.	31	Sv. Rajmund

Sv. Augustin

Jedna od najsjajnijih zvijezda, što je ikad zasjala na plavetnom nebnu katoličke Crkve, bio je sv. Augustin, biskup i crkveni naučitelj.

Augustin ugledao je po prvi put Božje sunce polovinom 4. v. u neznamnom afričkom gradu Tagasti. Otac mu je bio pogani, a majka, Monika, dobra i uzorna kršćanka.

Vanredne umne sposobnosti ponukaše roditelje, da pošalju malog Augustina na visoke nauke. Augustin je sjajno uspijevao u školi. Već tada svraćao je na se pažnju svojih školskih drugova.

Veliki grad i zli drugovi kvarili su malo pomalo Augustina. Od dana u dan Augustin je postajao učeniji i mudriji, ali ne bolji i pobožniji. Tako se je bio pokvario, da nije bilo grijeha, koji on ne bi već kao dječak znao ili počinio. — „Tako bijah malen dječak, a tako velik grješnik“ — običavao je bolno usklknuti u starijim godinama, kada bi se sjetio svojih školskih dana.

Pokvareno srce najprije pokvari razum. Tako se je dogodilo i našem Augustinu. Malo po malo počeo je sumnjati u ispravnost kat. vjere, dok nije sasma od nje otpao. Učeni i mudri Augustin, postao je krivotjerac.

Počeo je vjerovati u najveće besmislice i djetinjarije, mjesto u uvrišene istine kat. Crkve.

Da li je to moguće? Da! To je sudbina svih učenih, ali oholih i povarenih ljudi.

Majka je Augustinova suzna o kom motrila život svog jedinca. Korišta ga je i opominjala. Ali, uzalud! Tada je počela plakati i moliti. I dugo je plakala i molila. Toliko je plakala, da joj je jednom neki sveti biskup rekao: „Moniko, sin toljih suza neće propasti!“

Zbilja, Augustin nije propao. U času, kad je bila izgubljena svaka nadu, Gospodin je pogledao na Moniku, ne suze i molitve. Augustin se je obratio!

Onaj stari Augustinov „Sutra, sutra ću naći Istinu“ — pretvorio se je u veseli i radosni „Danas ju nadoh!“ Divine Apostolove riječi: „Hodimo pošteno kao po danu; ne u proždrljivosti i pijankama, ne u ložnicama i nečistoći, ne u svadi i zavisti, nego se obucite u Gospodina Isusa Krista“ (Rimlj. 13:13-14) — rastjeraše oblačine grijeha i dim strasti iz Augustinove duše.

Augustin, sav sretan i veseo, primi sv. krst u gradu Miljanu, navršivši 32 god. života. Krstio ga je sveti milanski biskup Ambrozie. Vijest o krštenju Augustinu tako je razveselila majku Moniku, da je par dana nakon toga umrla od radosti.

Kasnije je Augustin postao biskup grada Hipona na sveopćem zahtjev građana. Kao biskup, kroz 36 godina, održao je bezbroj krasnih propovijedi, a svojim zlatnim perom ispisao je remek djela crkvene znanosti.

I danas imamo mnogo Augustina. Samo letimici pogled na mladenački svijet ozbiljno srce napunjena strahom i zebnjom. Ta što dobra može stvoriti omladina, koja se kupa u klijuži bluda, grijeha i strasti? Ništa!

Gospodine, daj nam puno dobrih, svetih majki, koje će plakati i moliti za obraćenje mlađih Augustina.

Život Šibenika

ISPITI I UPIS NA REALNOJ GIMNAZIJI. — Svi ispiti: popravni iz pojedinih predmeta, za redovne i privatne učenike, razredni (neocijenjenih učenika na kraju školske godine), zatim popravni niži i viši tečajni ispiti, održaće se od 24. augusta do 1. septembra prema rasporedu koji će se objaviti u zavodu 23. augusta. Molbe za popravni ispit iz jednog predmeta treba bjeleovati sa 15. din. — državne i 2. din. — banovinske, a iz dva predmeta sa 25. din. — državne i 2. din. — banovinske taksene marke. Privatni učenici plaćaju uz to još i 10. din. — za svaki predmet u školski fond. Uz molbu radi polaganja ispita mora se priložiti i godišnje svjedočanstvo. — Upisivanje učenika (-ca) bće od 1—5. septembra prema ovom rasporedu: 1. septembra: za VI, VII i VIII razred; 2. septembra: za IV i V razred; 3. septembra: za II i III razred; 4. i 5. septembra: za I.

Kod upisivanja mora svaki učenik (-ca) da preda tačno i čitko ispunjenu, svojevrnu napisanu i od oca potpisano prijavu sa državnom taksonom markom od 50 din. — Uz prijavu se predaje i godišnje svjedočanstvo prethodnog razreda. Prijave će se moći dobiti kod školskog služitelja. Na upis imaju svaki učenik (-ca) da dode lično, a pri upisu u I razred učenik (-ca) ima da dode u pratinji oca ili majke ili staratelja.

Za upis u I razred treba donijeti: 1) Svjedočanstvo najmanje o svršenom IV razredu osnovne škole, sa potvrdom na poljedini da je učenik (-ca) položio s uspjehom prijemni ispit; 2) Krsni ili rodni list, kojim će se dokazati da učenik (-ca) u ovoj kalendarskoj godini navršava ili će navršiti 10 do 13. g. i 3) Uvjerenje Školskog ljekara da je učenik (-ca) sposoban za gimnaziju. 4) Učenici izvan Šibenika donose sobom i svoj zdravstveni list. — Pri upisu, svaki učenik (-ca) plaća školarinu prema veličini poreza. Radi toga, svaki učenik (-ca) ima pri upisu da donese uvjerenje iz ove godine od nadležne poneske vlasti.

SVEĆENIČKE KONFERENCE. Za dan 21 i 22. ov. mj. došao je u Šibenik lijepi broj svećenika Šibenske biskupije i apostolske administracije. Tih dana su svećenici imali svoje konferencije, koje su se održavale u biskupskom sjemeništu. Na konferencijama se raspravljalo o raznim stolješkim pitanjima, a najviše o tome s kakovim će modernim sredstvima današnji katolički svećenici moći najbolje utvrditi vjeru u narodu i pospješiti njegov moral. — Ovaj puta se sastala samo prva polovica svećenstva; druga polovica sastaje se dne 28. i 29. ov. mjeseca.

MILODARI KATOLIČKOJ „KARTAS“. Da počasti uspomenu pk. Zamarije Rasol: Don Ante Radić Din 10. Da počasti uspomenu pk. Vere Baranović: Milka ud. Vendler Din 20. Da počasti uspomenu pk. Josipa Grubišića: Grgo Radić Din 10. Da počasti uspomenu pk. dr. Ivana Dominisa: Grgo Radić Din 10. Da počasti uspomenu pk. Ante Eškinja: Don Ante Radić Din 10. Da počaste uspomenu pk. Ljubice Krstanović: Grgo Radić Din 20 i don Ante Radić Din 10. — Svima darovateljima Odbor najlepše blagodari.

DAROVI U FOND LISTA. Darovali su u fond lista: Preuv. g. dr. J. Mišeta, biskup, i preč. g. don Sime Matulina po Din 100; preč. g. don Ante Radić Din 90; vlč. g. don Frane Grandor Din 60; preč. g. don Ivan Bjažić i Trafika „Kartas“ po Din 50; preč. g. don Niko Markov Din 30; preč. gg. dr. Krešo Zorić, don Frane Antunović (Galovac) i don Frane Ivanković (Nunić) po Din 20; vlč. g. don Ivo Grgurev Din 10. — Da počasti uspomenu pk. Ante Eškinja: Preč. g. don Ante Mandić (Kukliča) Din 15. — Mjesto čestitke mlađomisnicima don J. Spanić i don Zdr. Mašina: Vlč. g. don Toma Segarić (Privlaka) Din 20. — Mjesto čestitke mlađomisnicima don P. Čikliću, don Zdr. Mašina i don S. Lovretiću: Vlč. g. don A. Strogačić (Sali) Din 30. — Uprava harno zahvaljuje.

Što drugi pišu

Muslimansko priznanje

„Islamski svijet“, glasilo muslimana; u jednom članku, koji se bavi pitanjem kvaliteta vjerskih predstavnika, kaže:

„Ne možemo a da ne spomenemo, da smo gotovo svi s udobjenjem a često i sa zavisanom gledali i sveđili gledamo na uzoru vjersku upravu naših sunarodnika katoličke vjere; promatrajući uzorost rada njihovih vjerskih predstavnika, njihovu visoku izobrazbu nesolomivu odlučnost u potrebnom času, njihovu ljubav za vjeru i za njihovo vjersko stado, njihovu brigu za dobrobit i napredak vjerske zajednice kojom ravnaju i upravljaju, nismo se mogli oteći dojam da su oni uistinu predstavnici svoje vjere, da uistinu taj častan naslov, pa ma na koju se vječiopovijest odnosilo, zaslužuju i da imaju pravo u svom poslu od svojih vjernika tražiti povjerenje. I vidjeli smo da su takovim ljudima predviđene vjerske zajednice, otporni, žilavi i za život sposobni organizmi, koje u svojim željama za boljštvom ne gube ni jedan dan, ni jedan čas.“

Tako muslimani, na koje se tu ne može primijeniti ona narodna: Svaki cigo svoga konja hvali. — A kad naši ljudi govore o svom svećenstvu, onda na njemu vide samo sjenu i crtinu.

Je li i to trpeljivost?

Glasilo Rusina u Jugoslaviji „Ruski Novini“ piše u broju od 19. VII. o Jeftićevu režimu ovo:

„Osobito se radujemo padu Jeftićeva režima mi Rusini. Jer za vlaste Jeftića spremala nam se naša narodna propast, kopao nam se grob. Najprije su nam hije i oduzeti ono, što nas drži kao narod, a to je grko-katolička vjera. Zato su nas najprije htjeli prevesti u pravoslavlje, a onda bismo za nekoliko godina i sami od sebe prestali biti Rusini. A sve se to imalo provesti u ime nekoga jedinstva i slavenstva. Najžalosnije je to, da se medu Rusinima našlo takve čeljacu, koja se ponudila režimu i vlastima, da uništi svoj vlastiti rusinski narod. Našu inteligenciju oeuñicirali su na najgadniji način, a naše svećenike tužili policijskim vlastima i ministarstvu; učitelje su pak klevetali kod banovine. Naše rusinske prosvjetne organizacije na silu su zatvarali, a prošli režim našilja dao im je državne škole za vjersku propagandu. Njihove novine „Zarja“ pisale su samo o Jeftiću i agitirale za njega. Ali naš narod je izdržao te najžalosnije čarove svoje historije.“

Komunista osuđuje Rusiju

Poznati pisac Vitorio Herrera iz Južne Amerike, koji je do nedavna slavio učenje sovjeta, nakon dugog boravka u Rusiji piše:

„Ovo nije socijalizam, to je tiranija. Bio sam posevna prevaren. Tako se ne može voditi život velikoga naroda. U Rusiji ne pušta ni jednog časopisa iz tudište, a iz Rusije se po čitavom svijetu šire bezbrojne agitacije, koje sakrivaju ono, što uistinu ondje postoji. Radnime narodu čini se najveća nepravda.“

COPPERPRIN počinjena boja garantirano za godinu dana isprobana od iskušnih pomarača. Svi vrsti suhih i uljenih boja, lakova, firusa, katrana, blaka, karbonlineja, kistova, kita (stuka), pakla i svih u tu struku spadajućih predmeta najbolje kvalitete uz umjerene cijene solidnu poslužu.

Preporuča se

WILTON SOŠIĆ
ŠIBENIK

Specijalna trgovina boja laka.

Trg Stjepana Radića,
Kod crkve Sv. Ivana.

SMARTNIK — Tekućina za ko-
matice, muku, stjenice i
druge gamade.

Nadmašuje sve druge
parapete, kao i ujetinice.
Probajte i uvjerite se

Uprava harno
zahvaljuje.

Unajmljuje se

vrlo udobni stan - eventualno dva stana (vile) u Crnici sa vrom i lijepim položajem pri moru. Za potanje obavijesti obratiti se Upravi Biskupskog Dačkog Šjemeništa u Šibeniku.